

Posljednji broj "Kateheze" u prvoj godini priprave za jubilarnu dvijetisućitu obljetnicu rođenja Isusa Krista započinjemo člankom koji nas još jednom podsjeća da je upravo Isus Krist jedini i svezemenski spasitelj čovječanstva i svijeta. Člankopisac je, među ostalim, našu pažnju želio usmjeriti i na biblijske temelje naše vjere pa će tako svatko od nas imati još jednom priliku osjetiti bogatstvo i sveprisutnost svetopisamskog teksta u navješćaju vjere. Podsjećanje na *Katekizam Katoličke crkve*, kao i na potrebu *nove evangelizacije*, još će više pospješiti naše uvjerenje u potrebu za ozbiljnim i ustrajnim radom na religijsko-pedagoškom i katehetskom području. Upravo s obzirom na tu činjenicu u drugome članku možemo pročitati poticaj na ostvarivanje Kristova poziva i u okviru školskog vjeronauka, koji promiče jednu od ponekad previše zanemarenih sastavnica ne samo školskovjeronaučnog nego i uopće kršćanskog i crkvenog života. Riječ je o suradnji i suradničkom vjeronauku. To je zapravo poziv na djelatno ostvarivanje prihvaćanja Krista i njegove poruke, odnosno na poštivanje antropoloških zahtjeva općeprihvaćenih pedagoških načela. Poziv na suradnju ujedno je poziv i vjeroučiteljima, i katehistima, i nastavnicima školskog vjeronauka da pri planiranju, a posebno pri izvođenju školskovjeronaučne nastave, uvijek i neizostavno imaju na umu i vjeroučenike, naslovnike svog djelovanja. Jedan od vidova primjene "vjernosti čovjeku" u katehetskoj i religijskopedagoškoj djelatnosti jest i promicanje i ostvarivanje smisla života pomoću temeljnih ljudskih vrednota, na što nas, pozivajući se na V. E. Frankla, potiče i sljedeći člankopisac.

Temelji cjelovitog navješćaja vjere podsjećaju nas i na ponekad zanemarene, okrnjene ili pak krivo usmjerene izvore katehizacije. Naravno, time se ne želi uputiti na isključivu važnost doktrinalizacije kateheze i školskog vjeronauka, nego se želi podsjetiti na neka doumljivanja i konkretna rješenja koja jasno kazuju kolika je važnost ispravnog i neokrnjenog navješćaja vjere. Jedno od ključnih pitanja evangelizacije i katehizacije jest pitanje mjesta i uloge župne kateheze u našim konkretnim uvjetima. Činjenica da na tom području imamo bogata, autohtona i nezanemariva iskustva iz proteklih godina komunističkog jednonumlja, kao i potreba za trajnim promišljanjem pređenog puta te planiranjem sadašnjice i, naravno, budućnosti, potaknula nas je da u ovaj broj uvrstimo i prilog kojim bi se željela i na razini razmišljanja ponovno aktualizirati raspravu o župnoj katehizaciji u nas. Tu su osim toga i prilozi koji nas podsjećaju na neiscrpnu riznicu starokršćanske literature, koja i danas ima što poručiti nama i našim suradnicima.

Ovaj, posljednji ovogodišnji broj zaključuju prilozi koji nas podsjećaju na mogućnosti i potrebe našeg školskog vjeronauka, kao i na nedavno održani susret njemačkih i talijanskih katehetskih i religijskopedagoških stručnjaka. Osim toga, tu su kao i uvijek recenzije i prikazi novoizašlih knjiga te kazalo svih brojeva ovogodišnje "Kateheze" kako biste se što lakše mogli služiti razmišljanjima i prijedlozima iznesenim tijekom ove godine.

Urednik